

Želja.

Nad planino mi oblaček plove:
nežen čolnič na pokojni plani,
v jadra so srebrna zlati žarki
solнца vzhajajočega natkani.

V svilni zori rahlo trepeta
na obzorju mladi dan,
bela vila pa čolnič pelja
v biserni pristan . . .

O, da deva vstavi se pri tebi,
v čarnem čolniku vozeča se,
v tvoje krilo, mili dom, pripelje
z mladim dnevom mlada sreča se!

Fr. Kolednik.

Prošnja.

Kot dete v objemu nebeškega snu
priroda spi,
le vodica tu se, šumica tam
narahlo zbudi . . .

Ej, noč ti, oprosti mi čudno prošnjó,
v nji srce drhti:
raztrgaj svoj plašč, zasije naj dan,
kjer dom moj stoji!

Raztrgaj svoj plašč, ugasni zvezdé,
ki mrzlo nanj zro;
naj solnce posije, v življenje zbudi
ga čilo, mladó!

Fr. Kolednik.

